Kis-Czell, 1900. II. évfolyam. 36. szám. Vasárnap, szept. 2.

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

Megjelen minden vasárnap. Jelige: »Küzdelem az igazságért!«

Előfizetési ár:
Egy évre . . 8 kor Negyedévre . . 2 kor. — fil.
Fél évre . . 4 „ Egyes szám ára — „ 20 „

Szerkesztőségi értekezhetni: naponként 4—6-ig.

Felelős szerkesztő:
HUSS GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kis-Czell, Gyarmathi-tér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

Az ifjuság

Sok olyan jelenséget tapasztalunk a minden napi életben, melyek arra késztetnek valósággal, hogy kétségbe essünk a mai ifjuság felett. Ez a mai ifju nemzedék, külö nösen itt Magyarországon nem látszik olyan erőteljesnek és fejlődésre alkalmasnak, mint aminő mértékben szüksége van rá azoknak, akik 15—20 esztendő mulva örökünkbe lépnek. A mai ifjuság egészen más, mint mi voltunk, amikor könnyü szivvel és pezsgő vérrel tettük magunkat tul a világ baja n, keservein, erényei, energiája, praktikussága egyaránt a mienkének mögötte látszik ma radni.

Látszik, mondom. Mert ez csak látszat. A valóság az, hogy a mai ifjuságban éppen ugy meg van a jóra és az erőkifejtésre való anyag, mint bennünk volt meg, csakhogy most egészen más formákban, a régi ektő teljesen elütő külsőségekben nyilatkozik meg. A korszellem gyökeresen át alakult 20 év alatt, más lett a világnézet s a mai ifjuság, melyet mi, a régiek nevel tünk, nem tud kellő biztonsággal beleilleszkedni uj helyzetébe, midőn kikerül az életbe. Mert a szülőktől és az iskolában is egészen más formában hirdették neki az élet igéit, mint hirdeti az élet. Naiv gondatlanságban neveltük fel gyermekeinket s midőn kikerülnek a világba, idegen nekik minden s nem tudnak helyzetük magaslatára emel kedni. Ezért szögletesek, esetlenek, nem élelmesek, esztendők kellenek hozzá, mig le tudják vetkőzni a szülői házban és az iskolában elsajátitott ó di és impraktikus vonásokat.

A jövő generáció már nem lesz ilyen. Az ifjuság, mely 20 esztendő mulva fog felkerülni az élet harczmezejébe, már a szülői házból és az iskolából fogja magá val hozni mindazokat a fegyvereket, me lyekre szüksége van, hogy megélhessen és a tisztesség utján maradhasson.

Most é, már évek óta állandóan pa naszkodnunk kell amiatt, hogy nem modernül nevelik az ifjuságot. Nem a szülői ház ban, de még inkább nem az iskolában. A szülők mindenképpen uri hajlamokat, a többi embertől való megkülönböztetés ön tudatát csöpögtetik a gyermek fogékony lelkébe, az iskolában pedig elfogult latei nereket és nyárspolgárokat nevelnek belő lük. Holott az előjogok ideje lejárt s a late ner filiszterek amellett, hogy komikusak, improduktivak, nem birnak boldogulni. El maradnak a világtól, amely nem törődik velük szaporitják a nyomorusága miatt mind han gosabban kesergő kishivatalnok-állományt.

Ez igy nem maradhat, mert ha a ba jon nem segitünk, nemzeti csapás lesz belőle. Ahogy a modern élet diktál, ugy kell nevelni az ifjuságot. Ki kell küszöbölni az iskolákból az ósdi tudományokat, melyeknek a diák soha nem fogja hasznát venni, ha csak tudós nem lesz belőle. Elsősorban meg kell szabaditani iskoláinkat a holt nyelvektől, melyeket nyolcz esztendei keserves magolás után, ugy sem tudnak elsajátittatni a tanulóval. — A matematikából és fizikából csak arra tanitsák a tanár urak a tanulókat, amit ők maguk is értenek. A többit dobják el. Ne használják a mogorva szobatudósok tankönyveit, melyek olyan nyelvén vannak megirva, hogy sokszor művészettel párosult munka kell hozzá, hogy az ember egy egy mondat értelmét kitalálja. Dobják el az olyan történeti tankönyveket, melyeket szereplő politikusok, mérges sovinisták vagy felekezeti elkülönitést hirdető emberek irtak. Ezeknek az uraknak történeti művei egytől egyig hazug, mert minden história eseménybe belekeverik a maguk egyéni elfogultságát és politikai tendenciáját. E sorok irója, ha végig lapozza a magyar középiskolában használ atos történeti könyveket, fő háborodik, annyi benne a szemérmetlen hazugság. Olyan könyvek kellenek ma, melyben az gazságot hirdetik mert a középkorból ránk maradt üres frázisok nyüge alól már felszabadult a világ.

TÁRCZA.

Illához.

Nem méltó hozzád régi, ócska lantom,
Nem övezi azt hervadt koszoru;
Homlokom a gond redőkbe vonta.
Babérlevél fölötte a boru.
Mind magasztos a mi szivből árad,
Ezt tudva bátran közelgek feléd
S nem sujthatsz le, bár a kezdbe hordod
Az ártatlanság éles fegyverét.

He sikerülne — Isten ke
E dallal a szivedhez szólnom:
Lantomat, a régi ócska lantot,
Körülvenné egész babér halom.
Aranynyá válna minden egyes h
Drága kővé minden szogje rajt,
A legszebbik dalt zengné e világon,
E koszorutlan régi, ócska lant.

Nem szólok néked hübájos szemekről:
— A hizelkedés nem a kenyerem —
Ajkam nem szólal néked szerelemről,
A lelkedet, azt add csupán nekem.
Hogy szép vagy-e? Elmondják azt mások.
Hisz akad millió hizelgő ajak,
Kik keresik a bimbót, a virágot,
Amelyet aztán leszakasztanak!

Ők, nem dicsekszem el sohasem azzal,
Hogy engemet a legszebb lány szeret;
De elzengem ezernyi ezer dalban,
A legédesebb, legszentebb nevet.

Es hogyha e dal eljutott tehozzád
S szemedből néhány könnyet ha kicsalt,
Ugy elérte im czélját e dalával,
E koszorutlan régi, ócska lant.

SZEBENYEI JÓZSEF.

Hogyan szereztem én feleséget?

Irta: KÁLMÁN PÁL

Negyedéves jogász koromban egy alkalo nogy másnap menjek ki Borsára Borsay Elek vagyonát elárverezni, mert a bíróilag megitélt kétezer pengő forintokat a határidőn belül nem fizette le.

Őszintén megvallom, nem szerettek ekkor váni. Olyan mesterség az, melynél „tekintetes urazzák“ az embert, utánna pedig holmi „gazember, zsebmetsző“ s hasonló horderejü megtisz telő jelzővel illetik. Ámde a parancs, parancs! Reggel felültem az oda rendelt kocsira s maga mellé véve a végrehajtót, kihajtottam Borsárra. Ott azzal fogadtak, hogy a tekintetes ur nincs itthon, elutazott, de a kisasszony fennt van, tessék ahhoz menni.

Felmentünk.

Már előre készitettem magamban a vigasztaló beszédet, hogy hiszen ez nem baj, majd igy, majd ugy, helyrehozható stb. Hanem bezzeg el állott még a lélegzetem is, midőn Borsay Aranka előtt állottam.

— Soha annyi tökéletességet egy nőben nem láttam. Holló fekete haja dus takaróként hullt alá gyönyörü, telt vállaira; koromfekete szemei villámokat szórtak és kábultságba, gyönyörteljes álomba ejtették azt, aki elég vakmerő volt beléjük nézni; hozzájárult ehhez a junói termet és ezüst csengésü hang. Mindez együtt egy oly varázshatalmat képezett, melynek hatása alól én sem birtam menekülni.

akartam

A szép vigasztaló beszéd egész terjedelmé ben cserben hagyott. Azt nem tudtam, hogy elől, kellene e kezdenem, vagy hátul, mert én csak, bámultam a természetnek e remekét, vérem sebesen rohant ereimben, szivem hangosan dobogott és nemsokára heves szerelemre gyultam a tönkrement földesur leánya iránt.

Agyam, gondolkozó képességem megbénult. Olyan zavarodottan állottam ott, mint a leány az első bálba. Aranka — nevezzük csak igy — szomoru mosolylyal nézett rám és halkan, suttogva megszólalt:

— Ugy-e azért jött, hogy mindenünket el vigye? Ugy e azért?

— Én kérem? dehogy . . . persze . azaz nem tudom.

— Nem tudja? — kérdé csodálkozva hat kicsoda ön és miért jött.

— **Hetivásárunk** A pénteki hetivásár szokatlan nagy és élénk volt. A Szentháromság- és Hollósy-téren szorosan egymás mellett 5—600 kocsi állott. Elelmi piacz közepes, a sertéspiacz igen nagy volt, valamint a gabna hozatal is. — Gabna árak:

Buza	7·30—7·50
Rozs	6·40—6·80
Arpa	6·70—7·20
Zab	4·90—5·10

— **Olcsó áron azonnal** eladó egy szép polirozott kredencz. Hol? Megmondja a kiadóhivatal.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1900. máj. 1-től.

Bpest k. p. Győr—Febring—Gráczi vonal Szombathely—Grácz felé:

Indul: Kis-Czellből:

Személyv. regg.	4·32 p.	Gyorsv. este	6.0 p
„ d. u.	1·54 „	Vegyesv. „	8·49 „

Győr—Budapest felé.

Indul: Kis-Czellből:

Vegyesv. regg.	4·36 p.	Személyv. d. u.	2·15 p
Gyorsv. d. e.	10.01 „	„ este	12·24 „

Kis-Czell—Pápa

(Szerda és pentek kivetelével naponta.)

Indul személyvonat este . . . . . 6·40 p

Kis-Czell—Szombathely.

(Minden kedden és pénteken közlekedik.)

Indul: Kis-Czellből:	Érkezik: Kis-Czellbe:
Vegyesv. regg. 6·15 p.	Vegyesv. d. u. 5·46 p.

Kis Czell—Csáktornya.

Indul: Kis-Czellből:	Érkezik: Kis-Czellbe:
Vegyesv. regg. 4·50 p	Személyv. d. e. 9·07 „
„ d. u 2·05 „	Vegyesv. d. u. 12·51 „
Személyv. este 6.10 „	„ este 8.45 „

Kis-Czell—Székesfehérvár.

Indul: Kis-Czellből:	Érkezik: Kis-Czellbe:
Vegyesv. regg. 4·29 p.	Személyv. d. u. 1·14 p
Személyv. d. u. 2·20 „	Vegyesv. d. u 5·41 „

Kis-Czell—Pándorf.

Indul: Kis-Czellből:	Érkezik: Kis-Czellbe:
Személyv. regg. 5·15 p.	Személyv. d. e. 9·45 p.
Vegyesv. d. u. 2·21 „	Vegyesv. este 8·39 „

2014/900. tk

Árverési hirdetmény kivonat.

A [illegible] járás-bíróság tkvi hatósága ezennel közhirré teszi, hogy Tompa Sándor végrehajtatónak, Balogh Lajos és neje Szabó Éva végrehajtást szenvedők elleni 166 korona 90 fillér tőkekövetelés, ennek 1899. évi november 21-től járó 5% kamatai, 22 kor. 30 fillér jelen árverési kérvényi költségek, ugy a csatlakoztatott Kosztelitz Gábor javára 120 kor. 64 fillér tőke, ennek 1896. évi november 1-től járó 6% kamatai, Henkő Károly javára 102 kor. 20 fil. tőke, ennek 1896. évi október 23-tól járó 5% kamatai, 40 kor. 90 fillér költség, Márton Sándor és neje Recse Erzsébet javára 200 kor. tőke, 1897. november 18-tól járó 5% kamatai és 44 kor. 80 fillér költség, dr. Schreiber Zsigmond javara 41 kor. tőke, ennek 1898. évi augusztus hó 1-től járó 6% kamatai, 16 kor, 20 fillér költség behajtása végett a n.-magasi 1210 sz. tjkvben A. † 832/a hrsz. alatt felvett ingatlan 636 kor. kikiáltási árban nyilvános birói árverésen eladatni fog, melynek megtartására határidőül

1900. évi, ezerkilenczszáz évi szeptember hó (14) tizennegyedikén d. e. 9 órája

a Ns.-Magasi község házához kitüzetik.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási árnak 10% át bánatpénz fejében a birói kiküldött kezéhez letenni. A vételár és ennek az árverés napjától számitandó 5% kamatai három hó alatt lefizetendők.

Az árverési feltételek az alulirt tkvi hatóság és Simonyi község házánál tekinthetők meg.

Miről az érdekeltek értesittetnek.

Kelt Kis-Czellben a kir. jbiróság mint telekkonyvi hatóságánál 1900. julius hó 6

LÁSZLÓ, kir aljbiró.

Tanoncz kerestetik.

Egy jó családból származó fiu

borbély-tanoncznak

azonnal felvétetik

Gáspár Kálmán

borbély és fodrász üzletében Kis-Czell.

Tanonczul

egy jó házból való fiu azonnal felvétetik czipész-üzletemben.

Kreiner József,

czipész-mester Kis Czell

Szálloda átvétel.

Tisztelettel van szerencsém Kemenesalja közönségét értesiteni, hogy Kis Czellben, a Kemenesaljai Közgazdasági Hitelbank tulajdonát képező, a mai kor követelményeinek teljesen megfelelő és minden igényt kielégitő modern berendezésü

„HUNGARIA"-szallodát

folyó évi julius hó 1-től kezdve bérbe vettem és azt saját nevem alatt tovább vezetem. Főtörekvésem, hogy a mélyen tisztelt közönség igényeit minden tekintetben kielégitsem. Igy nem sajnálva költséget és fáradságot, a szállodát teljesen átalakitottam. Nagy sulyt fektetek továbbá szállodám konyhájára, nemkülönben kitünő italokra. Szobák mérsékelt áron számittatnak. Kényelmes berendezésü kávéház áll a közönség rendelkezésére.

Naponkint friss zónareggeli.

Bátorkodom megjegyezni, hogy a mai naptól kezdve kocsikkal is lehet szallni a „Hungária"-ba.

Számos látogatást kér

tisztelettel

Karácsony Lajos,

szállodás és vendéglős.

„Somlyóvidéki Hirlap" „Kis-Czell és Vidéke"

„Vörösmarty"-könyvnyomdája Devecser.

A modern technika minden kellékével felszerelt nagyszabásu nyomdánk elvállal mindennemü nyomtatványok pontos és diszes kiállitását, u. m.

könyveket, hetilapokat, kereskedelmi nyomtatványokat, röpiratokat.

Meghivókat, körleveleket, gyászjelentéseket, nérjegyeket stb. stb.

Minden néven nevezendő nyomdai munkákat diszesen és izlésesen a legolcsóbb áron állitja ki.

Megrendeléseket elfogad:

a „Kis-Czell és Vidéke" kiadóhivatala Kis-Czell

Gyarmaty-tér 76. Géfin-féle ház.

Nyomatott a kiadó „Vörösmarty"-könyvnyomda és hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján Devecserben, 1900.

Kis-Czell, 1900. II. évfolyam. 36. szám. Vasárnap, szept. 2.

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

Megjelen minden vasárnap. Jelige: »Küzdelem az igazságért!«

Előfizetési ár:
Fél évre . . 8 kor | Negyedévre . . 2 kor. — f.
4 „ | Egyes szám ára — „ 20

Szerkesztővel értekezhetni: naponként 4—6-ig.

Felelős szerkesztő:
HUSS GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kis-Czell, Gyarmathi-tér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

Az ifjuság.

Sok olyan jelenséget tapasztalunk a minden napi életben, melyek arra késztetnek valósággal, hogy kétségbe essünk a mai ifjuság felett. Ez a mai ifju nemzedék, különösen itt Magyarországon nem látszik olyan erőteljesnek és fejlődésre alkalmasnak, mint aminő mértékben szüksége van rá azoknak, akik 15—20 esztendő mulva örökünkbe lépnek. A mai ifjuság egészen más, mint mi voltunk, amikor könnyü szivvel és pezsgő vérrel tettük magunkat tul a világ baján. keservein, erényei, energiája, praktikussága egyaránt a mienkének mögötte látszik maradni.

Látszik, mondom. Mert ez csak látszat. A valóság az, hogy a mai ifjuságban éppen ugy meg van a jóra és az erőkifejtésre való anyag, mint bennünk volt meg, csakhogy most egészen más formákban, a régi éktől teljesen elütő külsőségekben nyilatkozik meg. A korszellem gyökeresen átalakult 20 év alatt, más lett a világnézet s a mai ifjuság, melyet mi, a régiek nevelünk, nem tud kellő biztonsággal beleilleszkedni uj helyzetébe, midőn kikerül az életbe. Mert a szülőktől és az iskolában is egészen más formában hirdették neki az élet igéit, mint hirdeti az élet. Naiv gondatlanságban neveltük fel gyermekeinket s midőn kikerülnek a világba, idegen nekik minden s nem tudnak helyzetük magaslatára emelkedni. Ezért szögletesek, esetlenek, nem élelmesek, esztendők kellenek hozzá, mig le tudják vetkőzni a szülői házban és az iskolában elsajátitott ódi és impraktikus vonásokat.

A jövő generáció már nem lesz ilyen. Az ifjuság, mely 20 esztendő mulva fog felkerülni az élet harczmezejébe, már a szülői házból és az iskolából fogja magával hozni mindazokat a fegyvereket, melyekre szüksége van, hogy megélhessen és a tisztesség utján maradhasson.

Most és már évek óta állandóan paszkodnunk kell amiatt, hogy nem modernül nevelik az ifjuságot. Nem a szülői házban, de még inkább nem az iskolában. A szülők mindenképpen uri hajlamokat, a többi embertől való megkülönböztetés öntudatát csöpögtetik a gyermek fogékony lelkébe, az iskolában pedig elfogult latinereket és nyárspolgárokat nevelnek belőlük. Holott az előjogok ideje lejárt s a latiner filisztérek ámellett, hogy komikusak, improduktivak, nem birnak boldogulni. El maradnak a világtól, amely nem törődik velük szaporitják a nyomorusága miatt mind hangosabban kesergő kishivatalnok-állományt.

Ez igy nem maradhat, mert ha a baj on nem segitünk, nemzeti csapás lesz belőle. Ahogy a modern élet diktál, ugy kell nevelni az ifjuságot. Ki kell küszöbölni az iskolákból az ósdi tudományokat, melyeknek a diák soha nem fogja hasznát venni, ha csak tudós nem lesz belőle. Elsősorban meg kell szabaditani iskoláinkat a holt nyelvektől, melyeket nyolcz esztendei keserves magolás után, ugy sem tudnak elsajátittatni a tanulóval. — A matematikából és fizikából csak arra tanitsák a tanár urak a tanulókat, amit ők maguk is értenek. A többit dobják el. Ne használják a mogorva szobatudósok tankönyveit, melyek olyan nyelven vannak megirva, hogy sokszor művészettel párosult munka kell hozzá, hogy az ember egy egy mondat értelmét kitalálja. Dobják el az olyan történeti tankönyveket, melyeket szereplő politikusok, mérges sovinisták vagy felekezeti elkülönitést hirdető emberek irtak. Ezeknek az uraknak történeti művei egytől egyig hazug, mert minden história eseményébe belekeverik a maguk egyéni elfogultságát és politikai tendenciáját. E sorok irója, ha végig lapozza a magyar középiskolában használatos történeti könyveket, fő háborodik, annyi benne a szemérmetlen hazugság. Olyan könyvek kellenek ma, melyben az igazságot hirdetik, mert a középkorból ránk maradt üres frázisok nyüge alól már felszabadult a világ.

TARCZA.

Illához.

Nem méltó hozzád régi, ócska lantom,
Nem övezi azt hervadt koszoru;
Homlokom a gond redőkbe vonta,
Babérlevél fölötte a boru.
Mind magasztos a mi szivből árad,
Ezt tudva bátran közelgek feléd
S nem sujthatsz le, bár a kezdbe hordod
Az ártatlanság éles fegyverét.

Ha sikerülne — Isten kegyelme
E dallal a szivedhez szólanom:
Lantomat, a régi ócska lantot,
Körülvenné egész babér halom.
Aranyvá válna minden egyes hurja,
Drága kővé minden szögje rajt',
A legszebbik dalt zengné e világon,
E koszorutlan régi, ócska lant.

Nem szólok néked bűbájos szemekről:
— A hizelkedés nem a kenyerem —
Ajkam nem szólal néked szerelemről,
A lelkedet azt add csupán nekem.
Hogy szép vagy-e? Elmondják azt mások.
Hisz akad millió hizelgő ajak,
Kik keresik a bimbót, a virágot,
Amelyet aztán leszakasztanak!

Óh, nem dicsekszem el sohasem azzal,
Hogy engemet a legszebb lány szeret;
De elzengem ezernyi ezer dalban,
A legédesebb, legszentebb nevét.

És hogyha e dal eljutott tehozzád
S szemedből néhány könnyet ha kicsalt,
Ugy elérte im czélját e dalával,
E koszorutlan régi, — ócska lant.

SZEBENYEI JÓZSEF.

Hogyan szereztem én feleséget?

Irta: KÁLMÁN PÁL

Az korombam e[illegible]ast kaptam princzipál hogy másnap menjek ki Borsára Borsay Elek vagyonát elárverezni, mert a bíróilag megitélt kétezer pengő forintokat a határidőn belül nem fizette le.

Oszintén megvallom, nem szerettek ekvekválni. Olyan mesterség az, melynél „tekintetes urazzák" az embert, utánna pedig holmi „gazember, zsebmetsző" s hasonló hordereju megtiszteltő jelzővel illetik. Ámde a parancs, parancs! Reggel felültem az oda rendelt kocsira s magam mellé véve a végrehajtót, kihajtottam Borsárra. Ott azzal fogadtak, hogy a tekintetes ur nincs itthon, elutazott, de a kisasszony fenn van, tessék ahhoz menni.

Felmentünk.

Már előre készitettem magamban a vigasztaló beszédet, hogy hiszen ez nem baj, majd igy, majd ugy, helyrehozható stb. Hanem bezzeg elállott még a lélegzetem is, midőn Borsay Aranka előtt állottam.

Soha annyi tökéletességet egy nőben nem láttam. Holló fekete haja dus takaróként hult alá gyönyörü, telt vállaira; koromfekete szemei villámokat szórtak és kábultságba, gyönyörteljes álomba ejtették azt, aki elég vakmerő volt belé-jük nézni; hozzájárult ehhez a junói termet és ezüst csengésü hang. Mindez együtt egy oly varázshatalmat képezett, melynek hatása alól én sem birtam menekülni.

A szép vigasztaló beszéd egész terjedelmében cserben hagyott. Azt nem tudtam, hogy elől, kellene e kezdenem, vagy hátul, mert én csak bámultam a természetnek e remekét, vérem sebesen rohant ereimben, szivem hangosan dobogott és nemsokára heves szerelemre gyultam a tönkrement földesur leánya iránt.

Agyam, gondolkozó képességem megbénult. Olyan zavarodottan állottam ott, mint a leány az első bálba. Aranka — nevezzük csak igy — szomoru mosolylyal nézett rám és halkan, suttogva megszólalt:

— Ugy-e azért jött, hogy mindenünket elvigye? Ugy-e azért?

— Én kérem? . . . dehogy . . . persze . . . azaz nem tudom.

— Nem tudja? — kérdé csodálkozva — hat kicsoda ön és miért jött.

Ne tömjük tele a szépért lelkesülő ifjuság fejét Virág Benedekekkel és Berzsenyi Dánielekkel. Jó hazafiak és jó poéták voltak ők, de nem szolgáltak rá, hogy többet foglalkozzunk velük, mint amennyi érdemük van rá. A zengzetes hexameterek és saffoi versszakok helyett ismertessük meg a diáksággal a külföld műremekeit, valamint a modern magyar s külföldi nagy irók munkáit. Ezekből tanulnak finomult izlést és felvilágosodottságot.

És a főtantárgyak között foglaljon helyet a testgyakorlat. Minden nap tornásszon és vivjon az ifjuság. Nézzük Amerikát vagy Angliát! Nemzeti ünnepként üli meg az egész nép, amikor néhány tanintézet ifjusága tornaversenyre sereglik össze. Ott már meggyőződött róla minden tényező, hogy tetterős férfiak csak edzett, erős izomzatu fiatal emberekből válnak.

És vezessük be iskoláinkba a praktikus tudományoknak praktikus módon való tanitását. Nyelveket, földrajzot, ethnografiát, közigazgatási és kereskedelmi törvényeket, művészettörténetet és kritikát tanitsanak, inkább élő szóval, mint könyvekből. Mindezeket tudnia kell a modern művelt embernek, ha társaságban akar forogni és érvényesülni óhajt.

Csodálatos! Egyben elértük és talán tul is haladtuk a külföldet a modern nevelés tekintetében. S ez a leány-nevelés. A folyton szaporodó magasabb nőiskolák évről-évre hatványozott számban produkálják a kenyérkereső pályákra képesitett leányokat. Manapság, ha egy polgári középvagyonu családban kettőnél több leánygyermek van, azokat okvetlenül kenyérkeresetre oktatják ki. Hivatalok és tanszékek egyaránt elvannak már árasztva nőkkel, akik kétségbeejtő kicsiny fizetésért dolgoznak. Nagy baj ám ez, mert előlünk, férfiak elől elveszik a kenyeret. Ha ez igy tart, néhány esztendő mulva olyan elkeseredett kenyérharcz fejlődhetik ki férfi és nő között, mely társadalmunk megingására vezethet. A nő kenyérszerzése már is olyan problemává nőtte ki magát, melynek megoldása kell, hogy égetően sürgős feladatát képezze első sorban a törvényhozának. Valami helyes módus vivendit kell megalkotni, különben teljesen megváltozik a magyar nő helyzete, melyben a haza fennállása óta oly kitünően teljesitette hivatását.

Igy vagyanunk mi magyarok. A jó és hasznos reformot nem igen, vagy csak nagyon lassán vesszük át a külföldtől, de a helytelenségekben és tulzásokban annál hűségesebben és gyorsabban haladunk a nyomában.

Erdősy Dezső.

Közgazdasági helyzetünk.

Most, hogy az aratás immár befejeződött, veszünk egy tekintetet végig a megyén ken és nézzük meg, miféle közgazdasági állapotok tartják uralmukat. Azt fogjuk találni, hogy akad még ugyan egy-egy család minden községben, mely fentartotta az ősei gazdasági viszonyát a mai napig, de biz száz meg száz oly családra akadunk, melynek ősei a megyei táblabirák sorát ékitette egykor és most szinte koldus kenyéren tengődik.

Ma a földmivelő ember a földből és az állattenyésztésből él, mint élt száz, ezer év előtt. Abból tartja fenn az egész családját, abból fizeti a rárótt közterheket. Most az a kérdés merül fel, hogy kiegészíti-e a föld gyümölcse évről-évre a kiadások számát, az adót, a közterheket. Itt meghökkölünk, mert egy oly probléma előtt állunk, melyre több válasz is van és még sem kielégitő egyik sem.

A közterhek és a megélhetés drágasága lehetetlenné teszi a szegény sorsu földmivelő ember tisztességes megélhetését. Tapasztalni fogjuk, hogy egy kis házikóban az öreg szülők gyakran a házas fiukkal, meg a férjezett lányokkal laknak egy fedél alatt. Egy földet mivelnek, vagy napszámba járnak valamennyien és valóságos nyomoruságos élet költözik közibéjük, mert a szegénység közepette kenyér hijával hamar beköszönt a czivódás lelkesedő ördöge.

A több vagyonkával megáldott földmives emberen meg annyi a teher, az adó, a kölcsöntörlesztés és az ügynökök által rásózott gazdasági szerek törlesztése, hogy biz a végén neki csak száraz kenyérre jut, a busás aratás után is. Ezek a körülmények aztán a kivándorlásokat idézik elő.

A modern czivilizácció megkövetelné, hogy gyárakat állitsunk fel az ország legtöbb részén; hogy gazdasági iskolákat létesitsünk; hogy kézi gyáripart teremtsünk, mert a fokozódó igényekkel lehetetlenné válik arról a parányi földről elég kenyeret hazas állitani. Mert elvégre is a mi elég volt az öregapáinknak, akik felényi annyian sem voltak, az nem elég nekünk. Kell tehát a földmivelésen és az állattenyésztésen kivül még egy másik jövödelem forrást is előállitanunk, mert másképen lehetetlen lesz az idővel felszaporodó népnek arról az öröklött adósággal terhelt öklömnyi földről elég kenyeret juttatni.

A kézmüves emberek sorsa természetesen a földmivelő ember sorsával függ össze. Aránylag ott is azok a közgazdasági szimptomák mutatkoznak, mint a földmiveseknél. Valamikor szivesen adta mesterségre a fiát, de most már ez a kereseti forrás is annyira el van árasztva, hogy biz nem nagy kedvvel lépnek rá az emberek.

A középosztály sorsa meg épenséggel nem kielégitő. Itt a könnyelmüség járja ördöngös tánczait. Nincs ekonomiánk, nem tudunk gazdálkodni. A kishivatalnokoknak sohse elég a fizetésük és a kölcsönszerző vállalatok ajtai nyikorognak a sok koptatástól. Ott hagyja a fizetését kamatnak. Ezt természetesen a családi élet sinyli meg és a sok haszontalan körülmények idézik elő a családi rosz egyetértéseket, melynek aztán a degenerácció a törvénytelen korcsszülötte.

Akárhová tekintünk, mindenütt a közgazdaság hanyatlása ötlik a szemünkbe és midőn azon gondolkozunk, hogy és miképen lehetne rá gyógyirt találni, mindenütt az ipar fejlesztés áll elő és szinte követeli a létesitésére való törekvést. Ez lenne az egyedüli orvossága minden bajnak, tehát kezdjük el a hazai iparpártolásnál és odajutunk arra a közgazdasági állapotra, melyet már más ipart üző nemzetek réges-régen elértek és ezáltal boldogultak is.

— Kolossa Andor jogász vagyok és azért jöttem, hogy .... azért jöttem ..... hogy .... tulajdonképen semmiért.

— Ah, tudom, tudom, nem akarja megmondani, hogy azért jött, mert kikergetnek bennünket innen. Ah Istenem, Istenem — zokogott szivtépően — itt kell hagyni e helyet, hova gyermekéveim kellemes emlékei füznek.

Most már csakugyan nem tudtam, mit csináljak? Legforróbb óhajtásom az volt, hogy bár valami titkos sülyesztőn állanék, mely most magába jönne és én a föld alá bujhatnék. Amint igy kétségbeesetten állok, hirtelen homlokomra ütöttem olyanformán, mint azt a színpadi hősöktől láttam és ujjogva kiálték fel:

— Megvan!

— Mi van meg?

— A mentő eszme! Kisasszony, én most megszököm.

— És mit nyerünk azzal?

— Azt, hogy nélkülem, mint a felperes képviselője nélkül, nem lehet árverezni. Aztán most ujabbi határnapot tüznek ki, addig talán rendezni lehet a dolgot.

— Igazán, igazán megtenné ezt? Hiszen akkor ön a mi megmentőnk, védőangyalunk. Édes atyám éppen azért utazott ma el, hogy egyik rokonunktól felvegyen 3000 forintot, amiből kifizetné ezt az adósságot is. De ma lehetetlen! Csak ma ne, ma ne árverezzenek.

— Nem árverezünk — jelentettem ki határozottan Megyek azonnal, azontul pedig Isten velünk, szép kisasszony!

— Isten önnel, Isten önnel — szólt a meghatottság könnyeivel szemében. Sokszor gondolok majd önre, mint jóltevőnkre. Ha utja valaha erre vezeti, ne feledje, hogy mindig szivesen látott vendégünk lesz.

*

Ez pedig ugy ott hagytam Borsárt, mint Szt-Pál az oláhokat. Az árverést — mint később értesültem — csakugyan elhalasztották, de az öreg Borsay másnap már tisztázta a követelést. Egyenesen Budapestre mentem, onnan megirtam princzipálisomnak, hogy reám többé ne várjon.

*

Egy évvel később oltárhoz vezettem a szép Arankát. A föld kerekségén nem volt nálamnál boldogabb ember, midőn szerelmesen fülembe sugta, hogy azon nap óta mindig csak reám gondolt, mert hogy ő is megszeretett engem.

Mindez azért jutott eszembe, mert ma ülöm házassagom 10-ik évfordulóját. Arankámmal azonban ma is ugy szeretjük egymást, mint akkor,

---

HIREK.

— **Hátralékos előfizetőinket** *ismételten tisztelettel arra kérjük, legyenek szivesek a hátralékokat mielőbb beküldeni, mert nem vagyunk abban a helyzetben, hogy bárkinek is évszámra előfizetés nélkül küldjük a lapot. Egy lap fenntartása tetemes anyagi áldozatot igényel és mi is csak ugy tudunk többrenábeli kötelezettségeinknek megfelelni, ha azt a csekély előfizetési dijat mi is megkapjuk.*

— **Beperelve.** Emlékezni fognak még olvasóink a lapunkban nemrég megjelent ama közleményre, melyben Hartmann Henrik bécsi fényképész ismeretes ocsmány tettét kritizáltuk meg, a miért egy helybeli kisasszony fényképét kiraktába mint karikaturát tett ki bosszuból azért, mert a nem jól sikerült fényképet a megrendelő kisasszony nem akarta átvenni. E közleményünk miatt Hartmann Henrik a helybeli kir. járásbirósághoz becsületsértési pert inditott lapunk felelős szerkesztője ellen. A per különben is a törvényszék elé tartozik s igy a német sógor adreszt is tévesztett egyelőre. Legkevésbbé tartunk a pertől, csak arra vagyunk kivánesiak, hogy ez a pofátlan osztrák sógor ha eljön a tárgyalásra, mivel indokolja pimasz tettét. Azért mi állunk elébe ennek a komisz német sógornak, de kiporoljuk ugy istenigazában arra ellehet készülve. Tehát gyöpre német, hadd lássuk a virtust!

— **Házasság.** Dr. Brunner Ferencz ügyvéd, városunk egyik legkedveltebb vezető emberének esküvője a bájos és szeretetreméltó Remete Irén kisasszonnyal szeptember hó 5-én d. u. 6 órakor lesz a sági plébánia templomban.

— **Száraz kut.** Ilyen is van Kis-Czellben. És pedig a Hollósy téren! Szép rácscsal van körülvéve, egészben véve nagyon diszes; ha rá néz valaki, szinte áhitozza a vizet; de mikor inni akar, akkor — kampec, nincs! Nincs bizony a tekintetes városi tanács kegyes jóvoltából, mert nem tartja érdemesnek ezt a kutat megcsinál-

tatni, melyből az egész Hollósy-tér, sőt a városháza is hordatta a vizet, á míg lehetett. De immár 7 hete nem lehet! A Hollosy-téren lakók pedig kénytelenek elmenni a harmadik utczába vizert! Meddig tart még ez állapot, tekintetes városi tanács?

— **Kettős esküvő** F. hó 28-án kettős menyegző volt Pósfán domjánszegi Domján Sandor zsedényi bérlő házánál. Egy napon adta férjhez két szép leanyat. Juliskat szilágysági Karácsony Lajos a helybeli „Hungaria“ szalló bérlője, Emiliát pedig idávodi Bakó Gyula zsedényi bérlő vezette oltárhoz. 16 fogaton hajtattak at Hegyfalura, hol a polgári, onnan Szent-Gyorgyre, hol az egyhazi esketés folyt le. Azután visszamentek Pósfara, hol kezdetét vette a lakoma. mely 2 napig tartott, folytatása pedig Kis Czellben a Hungáriában volt — Násznagyok voltak: Förster Ottó országgy. képviselő és Kovács József Tornáról. Vőfélyek: Förster Miklós, ifj. Förster Ottó, domjánszegi Domján Géza, Zsigmond Pál, csernelházi Simon Olivér és Sugár Géza bérlő. Vendégek szama körülbelül 100—120, kik között ott lattuk: Halászi Karolyt, Horváth Józsefet, dr. Torray Janost, davodi Bakó Ádamot, Németh Józsefet, stb.

— **A feltett kalap.** Mult számunknak „a kis-czelli tűzoltók mulatsága“ czimű rovatában Halász Ignácz urról azt irtuk, hogy feltett kalappal tanczolta a négyest — Ez tévedésen alapul, a mi onnan keletkezett, hogy kiküldött tudósitónk ismeretlen lévén, a neki bemondott adat alapján közölte ezt. Halász Ignácz ur azonban előttünk kijelentette, hogy ő egyáltalán nem tánczolta a négyest sem fedetlen fővel sem más kép. Örömmel igazitjuk helyre tévedésünket, mert ebből azt látjuk, hogy Halász ur. mint mult szá munkban is jeleztük, csakugyan kifogástalan gentleman. Csak azt jegyezzük még meg. hogy multkori cikkünk megirásánál semmiféle sértő szándék bennünket nem vezetett.

— **Muzsikális város.** Kis-Czellben az utóbbi időben rettenetes módon fejlődik a zenei élet. Uton-utfélen a muzsika egy-egy fáradhatatlan kultiválójával találkozunk. Fáradhatatlannak nevezzük e dicső egyéneket, mert olcsó pénzért és kevés elemózsiáért naphosszat körbe járatják a kezüket. Szó van ugyanis a városunkat tömeges módon ellepo német, cseh s Isten tudja: mi minden náczióbeli verklisekről Járnak házról-házra és a guta kerülget minden jó érzékü embert, mikor rozzant masinajából kierőszakolja a nyafogó és recsegő hangokat. Az esztetika szent nevében kérjük az illetékes helyet, adjon valamit a mi idegeink épségére is, mert ha az sokáig igy tart, minden ember megvadul Kis-Czellben.

— **Baczillus tenyészde.** Dr. Berzsenyi Jenő Kossuth Lajos utczai házának az udvarán van egy 6—8 méter hosszu árok, mely valóságos fészke a miazmáknak. Ez az árok dögleletes bűzt terjeszt s a napokban az egyik lakónak a kis gyermeke is beleesett, ha idejekorán észre nem veszik, belefulad a kis gyermek. Ajánljuk ezt a baczillus tenyészdét az illetékes hatóságok figyelmébe.

— **Bátor kocsis.** Kanders Ferencz gabona kereskedő egy kocsi gabonát akart f. hó 28 an elszállittatni a Szentharomság-téren levő házából Midőn a kocsi az utczára akart kifordulni, a nagy utczaajtó hirtelen becsapodott és a kocsit ugy odaszoritotta, hogy azzal sem ide, sem oda menni nem lehetett A nagy rázkódástól azonban egy zsák buza előre, éppen a nyughatatlan lovak közzé esett, mitől azok megijedve, ágaskodni, rugni és a kocsit teljes erővel rángatni kezdték Már recsegett-ropogott kapu és kocsi, midőn a bátor kocsis a kerekek között átbujva, a lovak elé ugrott és nagynehezen megfékezte őket; de már a kaput fejszével kellett széthasitani, hogy a kocsi tovább mehessen.

— **Revolveres szerető.** Nagyon sokáig sz[illegible]

Réf Dávid helybeli czipészmester segédje, és Gyürü Mari, dr. Deutsch Samu szakácsnője. Történt azonban. hogy a legény ráunt a leányra, a mi felett ez rendkivül elkeseredett és végső elszántságában bement Pápára augusztus 28 án ott vett egy 6 lövető forgópisztolyt és azt Takácsnak mutogatta, ezzel akarván megtartani boldogitó szerelmét. De Takács nem vette tréfára a dolgot, hanem a csendőrségnél bejelentette a megunt szerető veszélyes szandékát, kik a fegyvert elkobozván, a leány ellen megindítottak a nyomozást.

— **Kivándorlás Amerikába.** Félelmetesen szaporodó kivandorlas jeleit mutatjak az Egyesült Államok bevándorló biztosainak jelentései. Ezek szerint az év első negyedében Newyorkon át, mely mint tudjuk. a kivándorlók fő kikötőhelye, 84.073 európai ember utazott az Ujvilágba. Ennek a tömegnek több mint egyharmada osztrák, illetőleg magyar; kivándorlóink száma a jelzett időben 29.945 volt. ugy hogy monarchiánk a többi európai államokat ebben a tekintetben messze tulhaladja. Utána következik Olaszország 19.062 bevándorlóval, Oroszorszag 17.059-el. Németországból csak 2839 egyén vándorolt be, a mi még csak nem is egytizede annak a veszteségnek, a mit monarchiánk ezen a czimen szenved.

— **Elvetemült fiu.** Horváth József sági 17 éves suhancz édes anyjával egyetemben több apró-cseprő lopást követett el, miért őket mostoha apja: Németh János megdorgálta. Ezért aztán bosszut esküdtek ellene s f. hó 22-én anynyira elverték a becsületes öreg embert, az még jelenleg is betegen fekszik. Az elvetemült ficzkót és dicső édes anyját feljelentették a kis-czelli kir. járásbiróságnál.

— **Tüz** Kovács Vilmos kis-czelli pálya felvigyázónak a temető melletti elhelyezett 12. kocsira való szénaja eddig ismeretlen okból kigyulladt és teljesen leégett. A tüzet Töreki váltóőr 1 óra 40 perczkor éjjel vette észre, mire rögtön fellármázta a vasuti személyzetet, kik értesitették ugyan a városi tűzoltóságot, de mire ezek úgy 3 óra után oda értek, a tüzet lokalizálták. A kár 150 frt, mely a biztositás folytán megtérül.

— **Pályázat.** A budapesti »Mensa Academica Egyesület« az 1900—1901. tanév I. felére a következő pályázatot hirdeti: 1. Az egyesület választmánya által betöltendő mintegy 100 ingyenes, illetve féldijas ebédsegélyre. E helyekre csak tudomány-egyetemi hallgatók pályázhatnak A A kérvény az elnökséghez czimzendő. 2 Bojári gr. Vigyázó Sándor cs. és kir. kamarás ur ő Méltósága által betöltendő három ingyenes ebéd és vacsorasegélyre. A kérvények az alapitványozóhoz czimzendők. E helyekre csak keresztény tudomány-egyetemi hallgatók pályázhatnak. 3 Budapest székes főváros tanácsa által betöltendő hat, továbbá Háromszék, Torontal, Trencsén és Ung vármegyék, — Pozsony, Szabadka és Szatmár Németi sz. kir. városok alispánja ill. polgármestere által betöltendő egy-egy ingyenes ebéd- és vacsorasegélyre. E kérvények az illető törvényhatósághoz czimzendők, az illetékesség világos feltüntetésével. a mennyiben ezen alapitványi helyekre első sorban csak az oda illetékesek tarthatnak igényt. E helyekre tudomány- és műegyetemi hallgatók palyázhatnak. Mindezen bélyegtelen kérvényekhez melléklendő: a) index v. indexmásolat (első éveseknél érettségi bizonyitvány), b a részletekre is kiterjedő szegénységi bizonyitvany. A kérvények (az alapitványos helyekre is az egyesület hivatalos helyiségében (IV., Molnar-utcza 11 sz.) adandók be. A 2. és 3. alatti kérvények beadási hatarideje szept. 12. az 1. alattiaké szept. 20 Budapesten, 1900. Nagy-Boldogasszony napján. *Az elnökség.*

— **A „Nemzeti Zenedében“** a növendékek beiratása f évi augusztus hó 30-ától bezár. szeptember hó 5-éig az intézet helyiségében (Budapest IV. Ujvilág-utcza 14. sz) naponként délelőtt 9—12 óráig történik. Ezen időn tul csakis külön igazgatói engedély alapjan naponként délután 3—5 óráig Mindkét nembeli növendékek felvétetnek az ének, zongora, orgona, czimbalom, hárfa, összes vonos- és fuvó hangszerek továbbá összhangzattani, zeneszerzési, zenetörténeti és esthetikai tanszakokba a vonosnégyes és zenekari iskolaba, valamint az egyházi zene- és lyturgiai tanszakokba is. Beiratási dij 12 korona.

— **A kinai császárné kivégzése** Az immáron kézre került s az európai csapatok fogságában levő kinai anyacsászárnőt halálra itélték. Mielőtt a kivégzés megtörténnék a német császár sürgönyileg intézkedett hogy a császárné kivánságát teljesiteni kell. Megkérdezték tehát a keresztények nagy gyülölőjét, hogy mi az utolsó kivánsága, mire a császárné igy felelt: »Hallom, hogy Budapesten van egy kitünő élclap, a melynek »Mátyas Diak« a czime. Erre fizessenek elő s ha ide [illegible] le kínai [illegible] olvasni a jövőév folyamán [illegible] Mi ehez a kábelen érkező hirhez csak azt jegyezzük meg, hogy a »Mátyás Diák« előfizetési ara negyedévre 3 korona, és hogy a kiadóhivatal (Budapest, Sarkantyus-utcza 3) szivesen küld mutatványszámot, hogy mindenki meggyőződhessék arról, hogy a kinai császárné érdeklodése és kivánsága teljesen jogosult.

— **Pakots József**, fővárosi iro és hirlapiró az őszszel „Legényavatás“ czimen novella-kötetet ad ki. Pakots József a fiatal irói garda egyik legrokonszenvesebb tagja. Novelláiban, melyek a vidéki közönség előtt is eléggé ismeretesek, technikájának sajatos frissesége. az ötletességnek s mvencziónak közvetlensége szólal meg Stilusának modorában nem keresi a stilizálás erőszakoskodásait, igaz, őszinte akar maradni mindvégig. Igen diszes kiállitásu könyve tiz ivnyi terjedelemben fog megjelenni. Ára 2 korona, mely összeg Pakots József, Budapesten, Hazánk szerkesztősége, Szentkirályi-utcza 28. sz. küldendő.

Szinház.

„Czélom, az anyagiaktól teljesen eltekintve, az, hogy a kis-czelli műértő közönségnek hat élvezetes estét nyujtsak.“

Igy szólt hozznák Dobó Sándor szinigazgató, mikor megérkezett. És szavát derekasan bevaltotta. Olyan estékben volt részünk, melyre sokáig kellemesen emlékezünk vissza. Hogy Dobónak 52 taggal jött hozzánk, valami haszna lenne, azt nem hisszük, bárha Kis-Czell közönsége minden este kitett magáért és megtöltötte a szinházat. Konstatálhatjuk, hogy ugy a közönség a szinészekkel, mint ők a közönséggel teljesen meg voltak elégedve. Amit a társulatról mondhatunk, az csak előnyére válik. Az a jó hir, mely Dobót, mint a győri szinház igazgatóját megelőzte, ezután is fennmarad; s az eddigiek után itélve, bármikor jön hozzánk, a pártfogás sohasem fog hiányozni. Kivanjuk, hogy Pápán és Győrben is aránylag ilyen pártolásban részesüljön, mert akkor üres padot sohasem lát.

Kedden: „New-York szépe“ Hugt és Kerker szép zenéjü operettje. Az előadas — eltekintve attól a zürzavartól, mely a szinpadon és nézőtéren grasszált — szépen sikerült. A szinészek, látvun a zsufolt házat, pezsgő kedvvel és nemes ambiczióval igyekeztek szerepeiket kellően érvényre juttatni.

Szerdán: „Napoleon öcsém“ dr. Guthy Soma és Rákosy Viktor bohózata. Az előadás minden fennakadas nélkül, gyors tempóban és szépen ment. A szereplők — látván, hogy a telt ház tulnyomó része hölgyekből áll — a kétértelmü szavakon ügyesen keresztül siklottak, mig a többi jobb helyzeteket oly jól aknázták ki, hogy a zajos taps és harsogó kaczagás pillanatra sem szünetelt.

Csütörtökön: „Arany kakas“ Blumenthal és Kadelburg énekes bohózata Telt ház és jó előadás az est rövid jellemzése. Dobó Sandor (Dachselmayer) ma tökéletesen érvényre juttatta tehetségét; 5—6-szor hivták a nyilt szinen és hatalmas tapsvihartól perczekig dörgött a terem.

Pénteken: „Szula-Miczi, Szulamit paródiája.“ Szövegét Hetényi Elemér. szép fülbemászó zenéjét pedig Senger Gustáv, a társulat derék karmestere irta. A terem ismét tele volt, ami még jobban buzditotta szinészeinket. A darab szereplői mind jók voltak és rászolgáltak a bőven kapott tapasra.

Szombaton a társulat egyik legügyesebb és legjobb tagjának Horváth Kálmán titkárnak jutalomjátékául a »Bolond« Rákosi Jenő énekes legendája adatott Magától értetődik, hogy a terem tele volt. — Ma pedig bucsuzóul »Kurucz-furfangot“ ifj. Bokor József népszinművét adják. És most — mielőtt letesszük a tollat — azon való sajnálatunknak adunk kifejezést, hogy e derék társulattól ily hamar meg kell válnunk. De nem bucsuzunk örökre! Láthatta Dobó, hogy nap nap után telve volt a terem hálás publikumai. Emlékezzék erre vissza és keressen fel bennünket mielőbb; biztositjuk, a kis-czelli műértő közönség mindig partolni fogja!

Isten velünk! *K—n P—l.*

A Hungária szállodában naponta meleg és hideg kádfürdő kapható.

Szerkesztői üzenetek.

Kiváncsi 005. Olvasóinknak mindenkor szivesen szolgálunk felvilágositással Az „Uj Idők“ egyike a legjobb szépirodalmi lapoknak. Benne „Igricz“ név alatt Tabori Róbert, „Keve“ alatt Sebők Zsigmond ir. „Horkaynét“ maga a szerkesztő: Herczegh Ferencz irja. A „Budapesti Naplóban“ „(V)“ jelzéssel Vészi József főszerkesztő, a „Pesti Hirlap“-ban „V“ (esetleg „V. V.“) alatt Várzsonyi Vilmos ügyvéd ir. Ná unk a leg[illegible] Lenke; festő: Benczur Gyula; szinesz: Szigeti Szigeti József; szinésznő: Prielle Kornélia. Képviselőhazi legjobb szónokok: gróf Apponyi Albert, Szilágyi Dezső, Széll Kalman, Ugron Gábor, Kalman Karoly. A szomoru hirü Sima Ferencz szintén a legjobb szónokok egyike. 3 éve egy egész ülést kibeszélt. Reméljuk, hogy kiváncsiságat teljesen kielégitettük Örömmel várjuk személyes bemutatkozasat. Jöhet bármely napon 4—6-ig. segédszerkesztönk akkor ott van. Üdvözlet!

Nem közölhetők. 1. „Vége van“ .... (Nem egészen, mert most csak a papirkosárba került; hanem ha egy kicsit hidegebb lesz, majd befütünk vele és akkar tényleg vége van) 2. „Lantom hurja megszakad (Nem is volt az jó soha! Higyje el, hogy a „Fómaszott az bihó az kutra“ kezdetü pacsmag irója nemesebb izléssel birt, mint On.

Eladó péküzlet. Devecserben el adó egy 86 év óta fennálló jóforgalmu és biztos vevőkörrel biró péküzlet. Érdeklődők bővebb felvilágositást ad a kiadóhi

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1900. máj. 1-től.

Bpest k. p. Győr—Fehring—Gráczi vonal Szombathely—Grácz felé:

Indul: **Kis-Czellből:**

Személyv. regg.	4 32 p.	Gyorsv. este	6.01 p.
„ d. u.	1 54 „	Vegyesv. „	8 49 „

Győr—Budapest felé.

Indul: **Kis-Czellből:**

Vegyesv. regg.	4 36 p.	Személyv. d. u.	2·15 p
Gyorsv. d. e.	10.01 „	„ este	12·24 „

Kis-Czell—Pápa

(Szerda és péntek kivételével naponta.)

Indul személyvonat este . . . . . 6·40 p

Kis-Czell—Szombathely.

(Minden kedden és pénteken közlekedik.)

Indul: **Kis-Czellből:**	Érkezik: **Kis-Czellbe:**
Vegyesv. regg. 6·15 p.	Vegyesv. d. u. 5.46 p.

Kis Czell—Csáktornya.

Indul: **Kis-Czellből:**	Érkezik: **Kis Czellbe:**
Vegyesv. regg. 4·50 p	Személyv. d. e. 9 07 „
„ d. u 2·05 „	Vegyesv. d. u. 12 51 „
Személyv. este 6.10 „	„ este 8.45 „

Kis-Czell—Székesfehérvár.

Indul: **Kis-Czellből:**	Érkezik: **Kis-Czellbe:**
Vegyesv. regg. 4·29 p.	Személyv. d. u. 1·14 p
Személyv. d. u 2·20 „	Vegyesv. d. u 5·41 „

Kis-Czell Pándorf.

Indul: **Kis-Czellből:**	Érkezik: **Kis-Czellbe:**
Személyv. regg. 5·15 p.	Személyv. d. e. 9·45 p.
Vegyesv. d. u. 2·21 „	Vegyesv. este 8·39 „

1887/900. tk.

Árverési hirdetmény kivonat.

A kis-czelli kir. jbiróság tkvi hatósága ezennel közhirré teszi, hogy Farkas István végrehajtatónak, Somogyi Rozália Németh Istvánné végrehajtást szenvedő ellen 120 korona 10 fillér tőkekövetelés, 15 korona 00 fill. végrehajtási már megállapitott és 17 kor. 40 filler jelen árverési kérvényi költségek erejéig, ugy a csatlakozott Vidos Kálmán javára 42 kor., ennek 1900. évi május 8 tól járó 5% kamatai, 22 kor. és 19 kor. 40 fillér költség behajtása végett a sági 235. sz. tjkvben A I. 260., 263., hrsz. alatt felvett ingatlanból Somogyi Rozália Németh Istvánné fele illetősége, illetve a végrehajtási törvény 156. § a alapján az egész ingatlan 810 korona kikiáltási árban nyilvános birói árverésen eladatni fog, melynek megtartására határidőül **1900. évi szeptember hó 5 napjának d. e. 9 órája** Ság község házához kitüzetik.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási árnak 10% át bánatpénz fejében a bi rói kiküldött kezéhez letenni. A vételár és ennek az árverés napjától számitandó 5% kamatai három hó alatt lefizetendők.

Az árverési feltételek az alulirt tkvi hatóság és Simonyi község házánál tekint hetők meg.

Kelt Kis-Czellben a kir. jbiró ág mint telekkönyvi hatóságánál 1900. junius hó 25

LÁSZLÓ, kir aljbiró.

568/900. vgh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a kis czelli kir. járásbiróság 1900. évi V. 361. számu végzése következtében dr. Scheiber Zsigmond ügyvéd által képviselt Jánosháza vidéke takarékpénztár javára Borbély János jánosházi lakos ellen 300 korona s jár. erejéig 1900. évi julius hó 30-án foganatasitott kielégitési végrehajtás utján lefoglalt és 830 koronára becsült 60 kereszt buza, 2 ló, gazdasági eszközök, 1 járgány, cséplőgép, 1 rostából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a kis czelli kir. járásbiróság 1900. évi V. 361/2. számu végzése folytán 300 kor. tőkekövetelés, ennek 1900. évi márczius hó 6. napjától járó 6% kamatai, ¼% váltódij és eddig összesen 76 kor. 15 fillérben biróilag már megállapitott költségek erejéig Jánosházán Borbély Jánosnál leendő eszközlésére **1900. évi szeptember hó 6-ik napjának délelőtt 9 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándekozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárvezendő ingóságokat mások is le és felülfoglalták és azokra kielégitési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. § a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Kis Czell, 1900. augusztus hó 24.

Végh Kálmán, kbvhtó.

2025/tk. 900.

Árverési kirdetmény kivonat.

A kemenesaljai takarékpénztár végrehajtatónak Őri Antal kenyerii lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 500 korona tőke követelés és ennek 1899. évi november 23-tól járó 7% rendes, 7% késedelmi kamatai 42 korona perbeli, 20 kor. 60 fill. végrehajtási már megállapitott, valamint jelenlegi 16 korona 30 fill s még felmerülendő költségeknek kielégitése végett az 1881. 60. t. cz. 144. §. alapján és a 146. §. értelmében perlaki kir. jbiróság területen lévő a kenyerii határban fekvő, a kenyerii 44. sz. tjkvben A II. 1—2. sor, 44. és 45. hrszámok alatt foglalt 36 ik számu házas ingatlanból Őri Antalnak ½ résznyi illetőségére, illetőleg az 1881. évi 60. t.-cz. 156. §-a alapján az egész ingatlanra 837 korona, a kenyerii 214. sz. tjkvben A. I. 1—10. sorszám alatt foglalt ingatlanból Őri Antalnak ½ résznyi illetőségére 162 korona ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendeltetik.

Az árverés megtartásása határidőül **(1900.) ezerkilenczszáz évi szeptember (24) huszonnegyedik napjának délelőtt 9 órája** Kenyeri község házához kitüzetik.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási árnak 10% át bánatpénz fejében a kiküldött kezéhez letenni.

A vételár és ennek az árverés napjától számitandó 5% kamatai 3 hó alatt lefizetendők.

Az árverési feltételek alulirt hatóság és Kenyeri község házánál tekinthetők meg.

Miről az érdekeltek értesittetnek.

Kis-Czellben, 1900. évi julius hó 10 én.

A kir. jbiróság, mint tkvi hatóság.

LÁSZLÓ, kir. aljbiró.

Szálloda átvétel.

Tisztelettel van szerencsém Kemenesalja közönségét értesiteni, hogy Kis Czellben, a Kemenesaljai Közgazdasági Hitelbank tulajdonát képező, a mai kor követelményeinek teljesen megfelelő és minden igényt kielégitő modern berendezésü

„HUNGARIA"-szá.lodát

folyó évi julius hó 1 től kezdve bérbe vettem és azt saját nevem alatt tovább vezetem. Főtörekvésem, hogy a mélyen tisztelt közönség igényeit minden tekintetben kielégitsem. Igy nem sajben **kitünő italokra. Szobák mérsékelt áron számittatnak.** Kényelmes berendezésü **kávéház** áll a közönség rendelkezésére.

Naponkint friss sónareggeli.

Bátorkodom megjegyezni, hogy a mai naptól kezdve **kocsikkal is lehet szállni** a „Hungária"-ba.

Számos látogatást kér

tisztelettel

Karácsony Lajos,

szállodás és vendéglős.

Nyomatott a kiadó „Vorosmarty"-könyvnyomda és hirlapkiadó vallalat gyorssajtójan Devecserben, 1900.